

Приїзд до Москви президента США Річарда М. Ніксона

До Москви з офіційним візитом 22 травня прибув Президент Сполучених Штатів Америки Річард М. Ніксон.

Разом з Р. М. Ніксоном і його дружиною до Москви прибули державний секретар США Уільям П. Роджерс, помічник президента в питаннях національної безпеки Генрі А. Кіссінджер, помічник президента Пітер Фленіган, заступник державного секретаря Мартін Дж. Хілленбранд.

На Внуковському аеродромі, прикрашеному державними прапорами США і СРСР, президента Ніксона та осіб, які його супроводять, зустрічали Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, перші заступники Голови Ради Міністрів СРСР К. Т. Мазуров, Д. С. Полянський, Голова Ради Міністрів РРФСР М. С. Соломенцев, інші офіційні особи.

Серед зустрічаючих був посол США в СРСР Джейкоб Д. Бім.

ЗУСТРІЧ Л. І. БРЕЖНЕВА З Р. НІКСОНОМ

22 травня в Кремлі відбулася зустріч Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з президентом США Річардом М. Ніксоном, який прибув до Радянського Союзу з офіційним візитом.

Розмова поклала початок обговоренню питань, що мають принципове значення для дальшого розвитку радянсько-американських відносин, а також актуальних міжнародних проблем.

Розмова, яка мала діловий і відвертий характер, показала, що обидві сторони надають великого значення переговорам між керівниками Радянського Союзу і Сполучених Штатів.

Було висловлено обопільне переконання в тому, що досягнення конструктивних результатів на переговорах відповідатиме інтересам народів обох країн, цілям розрядки міжнародної напруженості і зміцнення загальної безпеки.

(ТАРС).

Рік видання XIII
№ 63 (1543).

ЧЕТВЕР, 25 травня 1972 р.

Ціна 2 коп.

У Центральному Комітеті КПРС, Раді Міністрів СРСР і ВЦРПС

15 квітня 1972 року відбувся Всесоюзний комуністичний суботник, присвячений дню народження В. І. Леніна і 50-річчю утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік. В суботнику взяло участь понад 128 мільйонів чоловік, які працювали безпосередньо на своїх робочих місцях у промисловості, сільському господарстві, будівництві, на транспорті та в інших галузях народного господарства, а також на впорядкуванні міст, сіл і селищ.

Всесоюзний суботник з новою силою продемонстрував високу свідомість і патріотизм радянських людей, їх непохитну вірність

заповітам Леніна, монолітну згуртованість навколо Комуністичної партії в боротьбі за виконання історичних рішень XXIV з'їзду КПРС і дев'ятої п'ятирічки. Учасники суботника випустили промислової продукції на суму понад 600 мільйонів карбованців.

Центральний Комітет КПРС, Рада Міністрів СРСР і ВЦРПС висловлюють щире подяку робітникам, колгоспникам, інженерно-технічним працівникам і службовцям, ветеранам праці, воїнам Радянської Армії і Флоту, студентам і учням — усім, хто взяв активну участь у комуністичному суботни-

ку, — за їх безкорисливу самовіддану працю.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР відповідно до побажань трудящих прийняли рішення направити кошти, одержані в результаті проведення суботника, на заходи, зв'язані з дальшим посиленням піклування про підрастаюче покоління.

За рахунок цих коштів буде збудовано всесоюзний піонерський табір на озері Байкал, в ряді міст країни палаци піонерів, дитячі санаторії і санаторії для матерів з дітьми, дитячі багатопрофільні лікарні і клініки при інститутах педіатричного профілю.

ПІОНЕРСЬКИЙ ВНЕСОК

На першому тролейбусі, який відкривав рух в обласному центрі, красувався напис: «ВІГОТОВЛЕНО З МЕТАЛОМ, ЗІБРАНОГО ПІОНЕРАМИ ТА ШКОЛЯРАМИ СШ № 27».

Подібні горді піонерські повідомлення можна побачити на автобусах і тепловозах, комбайнах і морських траулерах. Ще всім пам'ятна урочиста лінійка на заводі «Червона зірка», де юні ленінці Кіровоград передавали сільському господарству області 50 піонерських сівалок.

Щоденно з металургійних

домовин республіки плететься дорогоцінний метал — переплавляється брут, зібраний піонерами і школярами під час суботників і недільників. За восьму п'ятирічку здано організаціям «Вторчормету» 900 тонн металевих лому. В першому році дев'ятої п'ятирічки металурги республіки одержали від своїх молодих помічників понад 170 тисяч тонн цінної сировини.

Внесок піонерів і школярів Кіровоградщини в 1971 році — 5300 тонн металевих брухтів. На славу потрудилися вони, готуючи гідну зустріч пі-

онерському ювілею. Крокуючи маршрутом «Піонербуд» юні ленінці області зібрали і здали державі 2674 тонни металевих лому.

В святковій ювілейній дні на адресу обласної ради піонерської організації надійшли вітальні листи. Міністр чорної металургії УРСР Я. Куликів та начальник Кіровоградського обласного виробничо-заготівельного управління «Вторчормет» Г. Павлов поздоровили піонерів та школярів області, побажали успіхів у навчанні та славних справах на користь Вітчизни.

Бюро обкому ЛКСМУ разом з управлінням «Вторчормету» прийняли спільну постанову, в якій відзначається успішна робота на маршруті «Піонербуд» Кіровоградської, Світловодської, Олександрійської міських та Кіровоградської, Олександрійської, Ульяновської, Бобринецької районних піонерських організацій.

На честь 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна грошовими преміями нагороджено Кіровоградську міську та районну, Олександрійську районну піонерські організації.

До нагороди представлено кращі піонерські дружини області.

М. СЕМЕНЮК.

НАГОРОДА ВОЖАТИЙ

У дні святкування 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна Указом Президії Верховної Ради УРСР ряд працівників піонерських, комсомольських організацій, народної освіти і культури були нагороджені Почесними грамотами та Грамотами Президії Верховної Ради УРСР.

Серед нагороджених Грамотою Президії Верховної Ради УРСР — Вищепан Марія Миколаївна, старша піонервожата Великоандрусівської середньої школи Світловодського району.

На фото вгорі: бригадир Володимир КУЧЕРЕНКО і члени бригади Людмила СОКНІР-СЬКА (на передньому плані), Михайло ПІСКУН, Зоя КАЛАШНИК, Ольга КАМБОРЯНЦ. Внизу — поверхи комсомольсько-молодіжної на вулиці Луначарського.

Фото В. КОВПАКА.

ПОВЕРХИ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ

Незабаром у районі Черемушок почнеться спорудження дитячого комбінату. 280 малят робітників «Червоної зірки» житимуть у ньому. Новий проект, якого в Кіровограді ще не бачили, досить складний. Та будівельники обіцяють протягом двох з половиною місяців викласти стіни.

Можете вірити, мами, так і буде: за цю справу берегеться комсомольсько-молодіжний колектив мулярів Володимира Кучеренка будівельного управління

«Машбуд» комбінату «Кіровоградважбуд».

Бригада В. Кучеренка не підведе. На початку цього року вона поклала першу цеглину на фундамент робітничого турбожитку на вулиці Луначарського. А сьогодні в п'ятиповерховій будові йдуть монтажні роботи, у вересні ще 435 робітників «Червоної зірки» матимуть житло. Як правило, на таких об'єктах працює кілька бригад. А тут — одна, котра складається з десяти мулярів і восьми підручників.

Кожен у колективі працює на совість, вимогливий до себе й товаришів, так що говорити про дисципліну не доводиться. Швидким темпам сприяє ще й чудова організація праці. Брига-

да розділилась на дві зміни, Володимир завчасно турбується про будівельні матеріали, аби не допустити простоїв.

За підсумками першого кварталу бригада В. Кучеренка вийшла переможцем у змаганні серед 18 комсомольсько-молодіжних колективів комбінату, здобула почесне місце й у республіці. Недавно їй вручений вимпел ЦК ЛКСМУ.

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

Друге місце у соціалістичному змаганні на честь 50-річчя комсомольської організації «Червоної зірки» зайняла молодіжна бригада зварювальників механоскладального цеху № 7.

На фото (зліва направо): бригадир Віктор НЕДОПАС, майстер зварювальної дільниці Микола ЦІБУЛЯ, члени бригади Валерій КОНСТАНТИНОВ і Валентина МАРКОВ. Фото В. КОВПАКА.

ЦЕЙ КУРС — НАШ!

Найважливішим дороговказом є для нас вчення великого Леніна. По ньому ми йдемо до майбуття.

Ми, комсомольці ремонтного заводу «Укрсільгосптехніки», підтримуємо повністю послідовну зовнішню політику СРСР. Адже вона цілком відповідає корінним інтересам радянського народу, соціалізму, сприяє мирності і безпеці народів.

З гордістю дізнаємось про нові кроки, які робить наша держава назустріч загальному миру. Адже і до-

помога СРСР в будівництві підтримки у країнах, де народи скинули колоніальне ярмо, і підтримка братнього В'єтнама і нескореної мирної політики СРСР — це безперечні докази того, що Радянський Союз — вірний друг всім народам доброї волі. Зростання могутності нашої країни радує серця. І ми обіцяємо працювати так, щоб ще багатшою ставала наша держава, щоб надійнішим було чисте небо над землею.

І. КНИШ,

секретар комсомольської організації ремонтного заводу «Укрсільгосптехніки».

«ПАРТІЯ дала нам вічний вогонь — лєнінізм. З партією Леніна наш народ розірвав кайдани рабства, з партією Леніна він побудував новий світ — Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Робітничою правдою клянємось, що вічно буде в наших серцях вогонь лєнінізму, вогонь боротьби, вогонь революції!»

Вони клялись перед майбутнім, молоді червонозорівці, учасники урочистих зборів комсомольського активу. Лист-клятва адресувався тим, хто 2022 року відзначатиме віковий ювілей існування заводської комсомольської організації.

Ті будуть юні, запальні, сповнені незгасного вогню життя. А сьогоднішні — поспівілими ветеранами, такими, як нині Петро Васильович Сидяк, один з організаторів першого заводського комсомольського осередку. І вони прийдуть до своїх нащадків і скажуть так, як їм казав Петро Васильович:

— Ми заздримо вам і вітаємось тим, що ваш вогонь — від нас, що ваше благополуччя — з далекого 1917-го, що ми живемо у ваших ділах і помислах.

Так скажуть. І піднімуть історію у червоних папках з трудовими рапортами піввікової давності і прочитають, може, рапорт, підписаний Галиною Борман, секретарем комсомольської організації 4-го механоскладального цеху, знайдуть рядки про комсомольсько-молодіжну бригаду Надії Щербань: «...члени бригади здають продукцію з першого пред'явлення... «...у квітні бригадир виконала норму на 228 процентів...»

Вони знайдуть, що хоч той квітень минув 50 літ тому, та дні його закарбувалися в біографії комсомольської організації заводу. Ті дні, коли виконувалося спеціальне урядове

завдання, ті дні, які дали право секретареві комсомольської організації літварного цеху сірого чавуну Людмилі Діхтаренко оголосити з трибуни зборів:

— Дякуючи активності молодих раціоналізаторів, впроваджено 9 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 9223 карбованці... До 1100 форм

роторгедського міському комсомолу Юрій Руднев.

М. Громовий вручив грамоту, якою ЦК ВЛКСМ нагородив заводську комсомольську організацію з нагоди її 50-річчя.

Нагород і подарунків було багато. Пам'ятних прапорів, грамот, грошових премій, сувенірів.

Заступник секретаря зав-

ЛИСТ ЧЕРВОНОЗОРІВЦЯМ 2022-го

21 травня комсомольська організація заводу «Червона зірка» відзначила своє 50-річчя. З цієї нагоди у Палаці культури імені Жовтня відбулись урочисті збори активу

за зміну, тобто дві норми, виготовляють юнаки з комсомольсько-молодіжної бригади формувальників Володимира Бєсєди.

Чудово було на святі заводської комсомолії. Її відвідували ветерани «Червоної зірки», численні гості, серед яких і представники комсомольської організації Світловодська, Олександрій, Зам'янки, хлібороби, котрі сівалками, виготовленими на заводі, щедро засіяють поля. З інтересом вони слухали доповідь секретаря комітету комсомолу підприємства Миколи Скляниченка. Він розповів про історію організації та про її творців.

У торжестві взяли участь і виступили секретар парткому заводу С. С. Ліновиченко, другий секретар обкому ЛКСМУ Михайло Громовий, перший секретар Ки-

кому комсомолу Сергій Вишницький оголосив підсумки змагання цехових комсомольських організацій, комсомольсько-молодіжних бригад, окремих комсомольців. Перше місце здобула юна ливарного цеху сірого чавуну, серед відділів — комсомольська організація житлово-побутового, серед бригад — різальники Геннадія Браїлова з ковальсько-пресового цеху.

«Кожним ударом серця, кожним прожитим днем, есім життям своїм клянємось утверджувати на землі комунізм!»

Клянємось!»

Вони будуть вірні своїй клятві. Вони пройдуть життям гордо, з піднесеною головою, вони передзвучать свій переможний прапор достойно.

І. БЕЗДІТНИЙ.

ІЗ СУЗІР'Я «П'ЯТНАДЦЯТИ»

ЛИСТОНОША приніс чергову кореспонденцію, і на стіл завідувача читальним залом Світловодської міської дитячої бібліотеки Тамари Олексіївни Пантелєєвої лягли листи учасників літературної гри-подорожі «Моя Батьківщина — СРСР».

Більше двохсот юних пенінців різних шкіл міста Світловодська мандрують по маршрутах неосяненої Країни Рад, знайомлячись з історією та життям союзних республік.

Керівництво грою-подорожжю здійснює штаб, членами

якого є найбільш активні читачі — Ліда Чернова, Наталка Стадниченко, Володимир Ксьонов, Ольга Суботівська та інші.

Багато цікавого дізналися юні напередодні свята, перебуваючи у мандрівці. Ось «надіслала» телеграму з Кишинєва семикласниця середньої школи № 4 Наталка Сухомлин, яка подорожує по маршруту «Від Біловезьких лісів до Чор-

ного моря». Її ровесники побували в численних містах рідної України, знайомлячись з літературним твором Олеси Кравець «Мандрівка в країну 7200 рік», пройшли дорозгами республік-сестер Білорусії і Молдавії.

Скільки вражень про столицю Киргизької РСР місто Фрунзе у одержаному штабом листі від семикласниці СШ № 3 Тетяни Степашко! Вона зі сво-

їми друзями зараз перебуває на маршруті «По шляхах Казань-стану і Середньої Азії». Все «бачено і почуте» піонери занотували у щоденники мандрівок, оформляли альбоми по союзних республіках.

Вже майже оформлений щоденник тих, хто мандрував «По Радянському Закавказзю». Тут багато старань доклала шестикласниця Ольга Лузішина.

Ширяться знання юних про п'ятнадцять рівноправних сестер, які майже пістоліття тому об'єдналися у дружний Союз. Цьому сприяють відкриті перегляди літератури по союзних республіках, бесіди по прочитаних учнями книгах, усі журналі, вікторини тощо.

Підсумок літературної гри-подорожі було проведено в день 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

І. КАРАНТ,

вчитель СШ № 8, м. Світловодськ.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ЗВІЛЬНЕННЯ АФРИКИ

АФРИКА БОРЕТЬСЯ

Щороку 25 травня світ відзначає День звільнення Африки. Якщо поглянути на нинішню карту африканського континенту і порівняти її з тією, яка була видана 15 років тому, то зміни, що сталися, за минулі роки, відразу ж впадають в очі. Десятки нових незалежних держав на місці колишніх колоніальних володінь імперіалістичних держав, нові назви країн, нові назви міст.

Проте в Африці й досі є країни, де до наших днів зберігається колоніальні, расистський режими. І там народи зі зброєю в руках ведуть боротьбу за своє звільнення і незалежність. Ось чому День звільнення Африки ми відзначаємо і як День боротьби народів цього континенту.

Активна збройна боротьба патріотів розгортається в португальських колоніях Африки — Гвінеї (Бісау), Анголі і Мозамбіку. Наприклад, у Гвінеї (Бісау) Народнo-визвольна армія Африканської партії боротьби за незалежність Гвінеї і островів Зеленого Мису (ПАІГК) звільнила уже більше двох третин усієї території країни. Фактично португальські колонізатори контролюють лише великі міста і територію, що до них прилягає. Мені пощастило за останні роки побу-

вати в партизанських загонах усіх трьох португальських колоній, причому тричі — в Гвінеї (Бісау). У квітні в Конакрі працювала виїзна секція Комітету ООН по деколонізації. Прийнята резолюція, що пропонувала усім членам ООН і її спеціалізованим організаціям визнати ПАІГК як єдину владу на території Гвінеї (Бісау). Це офіційне підтвердження того факту, що патріоти ПАІГК стали справжніми господарями країни.

Під час однієї з поїздок мені довелося зустрітись з чотирма португальськими солдатами, які були захоплені в полон. ...Якось вранці до мене приїхали товариші з керівництва ПАІГК і сказали, що через годину я зможу поговорити з полоненими.

У найбільш інтелектуально розвиненого освіта 4 класи. В інших — 2 й 3 класи початкової школи. «Інтелектуал» до призову в армію працював кухарчуком на кухні одного з ресторанів Лісабона. Інші, коли я їх запитав про професію, говорили щось незрозуміле. За їх словами, нікому з чотирьох не довелося довго служити в армії на території Гвінеї (Бісау). Виходило так, що вони потрапили в полон в першій з їх життєвих операцій.

Ось показання двох з них.

— Вранці прибув якийсь високий пачальник у нашу частину і сказав, що новачки, тобто ми, повинні через кілька годин відправитися на патрулювання дороги разом з більш досвідченими солдатами. Капітал перевіряв у нас зброю і звелів сісти в машину. Ми виїхали з гарнізону у відкритій вантажній машині. Сиділи на лавках, псевднувшись обличчям до чагарників, що росли по обидва боки дороги. Нам наказали песь час тримати автомати зі спущеними запобіжниками, і якщо побачимо щось підозріле, негайно відкочувати вогонь.

Після одного повороту, коли ми й не підозрювали, що нас загрожують небезпека, пролунав вибух міни, і всі почали стрибати на землю, виючи від страху. Потім почулись автоматні черги і постріли з гвинтівки. Стріляли за 20 метрів від дороги, до того ж противник нас добре бачив і вів прицільний вогонь. Першим упав капітал. На щастя ми знаходилися з іншого боку, скотились у рів і полотзли до лісу, розриваючи одяг і драгуючи тіло колючками. Нам хотілося лише одного — запозати якмога далі, перечекавши стрільанину, а потім спробувати добра-

тися знову в гарнізон. Хоча, звичайно, в ті хвилини ми не думали про гарнізон, а просто намагалися заховатися, втікти куди очі дивляться. Ми навіть не смерті боялися, а партизанів. Нам сфідери розповідали про них стільки жахливого.

Рантом зовсім поруч почулося неголосне: «Альто!» (Стій!) Ми відразу підняли руки.

Нас привели на базу в партизанський штаб. Ми намагалися дізнатися в нашого конвоюа, що нас чекає. Один з нас сказав, що все одно, де вмирати, краще пристріліти нас тут.

Партизан, напевно, спочатку не зрозумів його слів, а потім розсміявся. «Налякали вас, дурнів, офіцери. На якого біса ви нам потрібні. Хто буде вами руки поганити?»

Якби наші товариші знали, що партизани так добре поводяться з полоненими, то чимало при першій же можливості здались у полон, тому що нас сюди, в Африку, послали на певну смерть і мало хто піде звідси живим.

Ось і вся історія. Розповідь полоненого я передаю майже дослівно. Незважаючи на хаотичність викладу, вона все ж дає досить чітку картину атмосфери, що панує в португальській армії, котра вмирас за чужі їй інтереси, на чужій землі в далекій Африці, яка бореться за свою свободу і незалежність.

О. ІГНАТЬЄВ.

АПН.

Гвінея (Бісау) — Москва.

П. Безмана

ЧЕРВОНОЗОРІВЦІ

(Продовження. Початок в газетах за 18, 23 травня).

Та хазяям заводу й цього було мало, вони шукали зиску на кожному вимученому робітником карбованці, який обкладали штрафами. Була навіть запроваджена така: робота знанана недбайливою або зламався інструмент — відраховується третина заробітку. Спізнився більш як на п'ять хвилин — один карбованець, порушив тишу при роботі — один карбованець, запалив цигарку в заводському приміщенні — один карбованець і т. д. (т. п.).

Хазяїн підприємства пильно оберігав своє заводське устаткування, проте зовсім не абирав за робітників. Він не ніс ніякої відповідальності за травмування; не проявляв ні найменшої турботи про потерпілих, залишаючи їх напризволяще, без будь-якої допомоги.

У відповідь на обурення робітників з приводу частих нещасних випадків і відсутності техніки безпеки керуючий заводом Дзвіс вивісив оголошення, де говорилось: «Досліджуючи причини нещасних випадків, що сталися на заводі з людьми, за перше півріччя 1907 р., виявилось, що з 1738 нещасних випадків 1543 — сталися з явної необережності самих потерпілих. Адміністрація». Ось і вся капіталістична «справа»!

Скалічених безжалісно звільняли. Скаржитись на сваволлю було нікому, та й марно. У справах окрешного фабричного інспектора збереглося багато робітничих заяв, повних відчаю і сліз. Потерпілі просили надати їм хоч яку-небудь допомогу. Робітник Терентій Резніченко, наприклад, що підірвав свої сили на заводі, після тяжкого травмування у 1913 р. писав: «Тепер мені нема ніякої допомоги, я залишився без засобів на прожиття... Прощу вашої милості розглянути мою скаргу і призначити мені, якщо можна, яку-небудь допомогу для прогодування п'ятьох членів сім'ї».

Скарга залишилася не розглянутою. А таких, як Т. Резніченко, було немало. Тільки в 1907 р. на заводі був скалічений кожний 18-й робітник.

Медичне обслуговування на заводі мало більш символічне, ніж практичне значення. Навіть при тяжких травмах робітники часто одержували першу допомогу з запізненням, бо медперсонал заводської лікарні складався лише з... одного фельдшера!). Серед робітників систематично поширювалися різні хвороби. Ніякі профілактичні заходи не проводилися. Взимку в заводських приміщеннях стояла холоднеча. Оздоблення фактично не було, тому робітників, особливо ті, що працювали біля металу, часто хворіли простудними хворобами. З великим сумом тоді ельвортівці співали свою нескладну пісеньку:

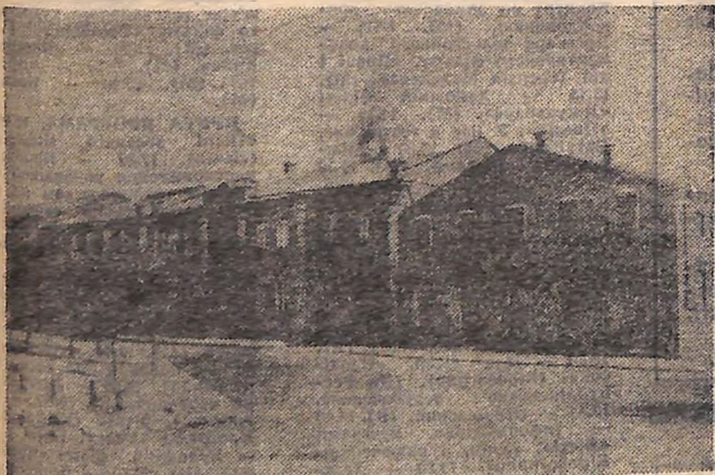
«Зима морозна настає,
У робочих серце мре,
С полуночі встає,
На роботу поспіває:
На роботі задремал,
Праву руку стореал...»

Про спецодяг робітники й думати не могли. Для переважної більшості з них весною і влітку підозволяла доліжка заводських майстерень, і часто через це, особливо в ливарному цеху при розливці металу з вагранки, траплялися випадки каліцтва!).

На заводі Ельворті, як і на багатьох інших підприємствах, на голови робітників звисали відразу майже всі види гноблення: економічне, політичне і національне. Вищі адміністративні посади на заводі займали виключно іноземці.

До російських і українських робітників вони ставилися з погордою, навіть з презирством, наче до своїх рабів. До того ж російської мови не знали і не бажали знати, з робітниками розмовляли з допомогою міміки.

Підприємець Ельворті був типичним представником тих іноземців, що авозили в Росію не тільки капітал, а й випробувані методи експлуатації та гноблення. Він уже знав, що таке робітничий рух, боявся його і намагався відособити своїх робітників, ослабити вплив на них організованої боротьби робітничого класу. Жорстоку експлуатацію і звіряче насильство він намагався прикрити демагогічними заходами і підкупом. На зразок англійської буржуазії, якій вдалося тимчасово розколоти робітників, ослабити вплив на них організованої боротьби робітничого класу. Жорстоку експлуатацію і звіряче насильство він намагався прикрити демагогічними заходами і підкупом. На зразок англійської буржуазії, якій вдалося тимчасово розколоти робітників, ослабити вплив на них організованої боротьби робітничого класу. Жорстоку експлуатацію і звіряче насильство він намагався прикрити демагогічними заходами і підкупом. На зразок англійської буржуазії, якій вдалося тимчасово розколоти робітників, ослабити вплив на них організованої боротьби робітничого класу.

На фото: завод часів Ельворті.

Музей заводу «Червона зірка». Табелі штрафів заводу акціонерного товариства «Р. і Т. Ельворті».
ЦДІА УРСР, ф. 576, оп. 1, спр. 214, арк. 45.
Газ. «Труд» (Елісаветград), 12 вересня 1910 р.
Газ. «Труд» (Елісаветград), 22 серпня 1910 р.

(Далі буде).

А ПЛИТИ — В ДОРОЗІ...

- У ЗАЛІК СМІЛИВИХ І СПРИТНИХ
- ФІЗОРГОМ СТАЄ СЕМИКЛАСНИК
- ПІДВОДЯТЬ БУДІВЕЛЬНИКИ

Як тільки в нашій країні стартував новий комплекс «Готовий до праці й оборони СРСР», фізкультурні активісти Новомиргородської середньої школи № 1 розгорнули жагучу діяльність, подбали про те, щоб кожен учень добре знав і вичити Положення про новий комплекс ГПО, його мету і завдання.

Почали ми з роз'яснювальної роботи, — розповідає вчитель фізичного виховання Олександр Олександрович Левченко, — популяризувати новий комплекс ГПО серед учнів, одночасно приступили і до опрацювання окремих вимог та норм, зокрема з ступенів «Сміливий і спритний», «Спортивна зміна», а в старших класах — «Сила і мужність».

Ось уже вісім років у школі працюють вчителями фізичного виховання подружжя Левченків — Олександр Олександрович та Віра Олександрівна. Вчителі спираються на активність з числа самих учнів, підтримують їх ініціативу, цінні починання.

У кожному класі є у нас фізорг. Це наші найперші помічники, надійна опора, — і Олександр Олександрович називає кращих фізоргів. — Десятикласник Василь Пістоль, восьмикласник Олександр Куненко, семикласник Сергій Колосієв.

Учні вже приступили до складання вправ і норм комплексу мужності і здоров'я з бігу, стрибків у довжину та висоту, метання гранати, проведено крос, а скоро відбудуться заліки з плавання.

Серед кращих юних спортсменів, які успішно складають норми нового комплексу, учні 9 класу Олександр Самойленко, Василь Пістоль, Валерій Кулінич, Павло Романенко, Анатолій Довгий, учні 8 класу Олександр Куненко, Сергій Бараненко, Олександр Кравченко та інші. Особливу турботу у десятикласників, яких у школі понад 50. Кожен випускник поставив собі мету: неодмінно стати значкістом нового комплексу ГПО.

У школі турбуються про спортивну базу. Тут будується комплексний дренажний спортивний майданчик, де вже встановлено баскетбольні стойки, майданчики для гри у волейбол і ручний м'яч, є 250-метрова бігова доріжка, ями для стрибків, сектор для метання, збудовано тир, а незабаром обладнають і смугу перешкод.

Так, справді добрий розгін бере в школі новий комплекс ГПО, чимало вже тут зроблено, щоб кожен учень став

значкістом. Та успіхи бути б ще кращими, коли б прискорилося будівництво спортивного залу при школі.

— Це у нас найбільшче місце, — О. О. Левченко показує зал, — і ми чекаємо допомоги від Кіровоградського обласного рембудтресту, бо таке втручання вкрай необхідне.

Справді, коли знайомилися з історією будови, то стало зрозумілим, що нею по-справжньому ніхто не займався в Новомиргородській рембуддільниці. Це будова, можна сказати, з бородою. У січні 1971 року заклали фундамент, виклали трохи стін і... все завагло майже на цілий рік. Хоч гроші перерахували своєчасно, зокрема й на плити для перекриття, яких треба понад 120 штук. Але не привезли й десятки плит. Лише кілька тижнів тому прибула з рембуддільниці бригада мулярів і вони клали плити.

— А що вдіти? — бідається бригадир Володимир Гребенюк. — То несли не підлогу, то води немає, а то розлину.

Будова має бути здана до 1 вересня. Але якщо такими темпами й далі будуватимуть, то наперед можна сказати, що цей строк нереальний. Огож, слово за керівниками рембуддільниці.

І. РОМАНЕНКО.
м. Новомиргород.

виконкому П. Кошчищенку, інструктор районічному В. Щербині та інші.

Старти відповіли на багато питань: для учасників — чи добре підготувалися до поєдинків, для організаторів — як краще організувати заучу норм у районній, де колективні підприємства та установи малоосезні, не мають власної спортивної бази. Перша проба сил випадала вдалою. Досвід показує, що і підготовку до заліку, і заучу нормативів комплексу доцільніше проводити не одноосібно, а вбаразу в багатьох колективах.

У Новомиргороді цим стартом передувала значна робота. Райком КН України, районіком, райкомкомсомолу скликали нараду, на якій керівників підприємств, секретарів партійних та комсомольських організацій було ознайомлено з Положенням нового комплексу ГПО.

СВЯТКУЄ ЗДОРОВ'Я

- НОРМАТИВИ КОМПЛЕКСУ ЗДАЮТЬ ЮНІ І ВЕТЕРАНИ
- ПРИКЛАД ПОКАЗУЮТЬ КЕРІВНИКИ ПІДПРИЄМСТВ

мога більше учасників здали нормативи.

Коли фінішувала Надія Компанієць, її вітали з успіхом. Більше 10 метрів вона виграла у трьох своїх напарниць по забігу, і перетнула стрічку майже на секунду раніше, ніж передбачено нормативом. Другий секретар райкому комсомолу О. Руденко відзначався у підтягуванні на перекладні, кину гранату за 50 метрів. А переможцем у цій вправі став комсомолец, слюсар райоб'єднання «Сільгосптехнік» Микола Резніков, який поспав снаряд на 60,5 метра.

Хочеться відзначити секунди і метри тих, хто складав норми 5-го ступеню «Бадьорість і здоров'я». За 40 метрів метнув гранату та за 9,1 секунди пробіг 60 метрів голова міждодгосбуду М. С. Бондаренко, перемігши у цих видах програми серед своїх ровесників. Відзначилися також інженер-гідротехнік рай-

розроблено заходи по втіленню його в життя.

Працівники районного комітету фізкультури і спорту, райради ДСТ «Колос», районної комісії по комплексу ГПО допомогли створити відповідні комісії в колективах, організувати медичне обстеження трудящих.

Працівники установ та підприємств Новомиргороді успішно розпочали масову здачу норм комплексу здоров'я та фізичного гарту. Добрий приклад партій наслідували.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

Новомиргородський район.

На фото зверху вниз: парад учасників змагань. У секторі для метання гранати. На столі метриці.

СПОРТ

Влучні постріли Якупова

Закінчилися особисті змагання на першості обласної ради ДСТ «Колос» з кульової стрільби. У вправах МГ-5 та МГ-9 перемогли: серед чоловіків — майстер спорту В. Якупов, серед жінок — О. Біліченко. У стрільбі з малокаліберного пістолета чемпіонські титули вибороли Г. Чернявський та С. Кулар.

В. КОЗЛОВ.

ПЕРЕМОГА ПОТРІБНА...

Після трьох ігор на виїзді, звідки кіровоградська «Зірка» привезла лише одне очко, футболісти прагнули розпочати серію ігор на своєму полі з перемоги. Бойовистість кіровоградців відчувалася вже з перших хвилин зустрічі з чернівецькою «Буковинкою».

Але знову — сумна традиція останніх матчів на своєму полі — після, здавалося б, негострої комбінації гостей — м'яч у воротах «Зірки».

Лише в другому таймі зусилля кіровоградців приносять успіх. Стрімкий прохід по правому краю А. Товта, відмінний простріл вздовж воріт і Г. Ковтун головою посилав м'яч у ворота «Буковини».

Рахунок 1:1 так і не змінився до кінця зустрічі.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ЖУДИ ПИТИ ВЧИТИСЯ

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

оголошує набір учнів на 1972—1973 навчальний рік

Училище готує висококваліфікованих робітників. По закінченні училища учні одержують атестат про середню освіту та атестат по спеціальності з присвоєнням 2—3 розряду. Учні набувають таких спеціальностей:

на базі 8 класів з одержанням середньої освіти: токарі по металу, слюсарі механоскладальних робіт, електрогазозварники, слюсарі, електромонтажники; на базі 10—11 класів (строк навчання 1 рік): токарі по металу, машиністи електромостових кранів — електрослюсарі, електрозварники;

на базі 8 класів з строком навчання 2 роки без здобуття середньої освіти: слюсарі механоскладальних робіт.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж. На всі спеціальності приймаються юнаки та дівчата віком від 15 років і старші. Демобілізовані із лав Радянської Армії.

Вступники повинні подати такі документи: заяву, автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт або

свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання та про склад сім'ї, медичну довідку про профілактичні прищеплення, 7 фотокарток розміром 3x4 см.

Вступники проходять медичну комісію за направленням училища.

Зараховані до училища забезпечуються: з строком навчання два та три роки, безплатним триразовим харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям; з строком навчання 1 рік стипендію в розмірі 23 карбованців 50 копійок на місяць.

Під час виробничої практики кожному виплачується 33 проценти від вартості виробленої продукції.

Початок занять з 1 вересня 1972 року.

Гуртожитком забезпечуються лише юнаки.

Адреса училища: м. Олександрія, мікрорайон Жовтневий, вул. Ватутіна, 1, телефон 5-10-48. Автобусом їхати до зупинки Жовтнєве селище.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ім. В. Г. КОРОЛЕНКА

оголошує прийом студентів на 1972—1973 навчальний рік

на перші курси заочного відділу з спеціальностей: історія, українська мова та література, математика та біологія.

На заочне відділення в першу чергу приймаються вчителі, піонервожати та лаборанти шкіл, якщо вони мають направлення району (на відділ біології тільки ця категорія працівників шкіл).

Прийом заяв проводиться до 31 травня.

До заяви (єдина форма) на ім'я ректора подаються: документи про освіту (в оригіналі), характеристика з місця роботи, медична довідка (форма № 286), 4 фотокартки (знімок без головного убору) 3x4 см, витяг з трудової книжки (для працюючих за спеціальністю в школі і тих, що мають стаж більше двох років). Вступні екзамени (в об'ємі середньої школи) з 1 по 15 червня (в один тур). Зарахування до 20 червня. Наставочна сесія для зарахованих з 21 червня до 21 липня.

Адреса інституту: м. Полтава, вул. Остроградського, 2. Телефон: 7-25-93. Заочний відділ.

РЕКТОРАТ.

ГАЙВОРОНСЬКЕ СПТУ № 5

оголошує прийом учнів

Училище готує:

трактористів-машиністів широкого профілю. Строк навчання — 2 роки;

трактористів-машиністів 3-го класу. Строк навчання — 1 рік;

слюсарів по ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин. Строк навчання — 1,5 р.; трактористів-машиністів 3-го класу. Строк навчання — 8 місяців (для осіб демобілізованих з лав Радянської Армії).

Приймаються юнаки і дівчата віком: з дворічним і півторарічним строком навчання — 15,5 років і старше, з одnorічним строком навчання — 16,5 років і старше.

До заяви додаються такі документи: свідоцтво про народження, автобіографія, характеристика зі школи, а для працюючих із місця роботи, свідоцтво чи довідку про освіту, направлення колгоспу, радгоспу, «Сільгосптехніки», довідка з місця проживання, фотокартки розміром 3x4 см 6 штук, паспорт (для вступників старших 16 років) додається особисто.

Заяви і документи можна подавати щоденно особисто або пересилати поштою.

Початок навчання з 1 вересня 1972 року.

Прийняті в училище забезпечуються безкоштовно підручниками, 3-разовим харчуванням, одягом, взуттям, гуртожитком, а ті, хто проживає на квартирах, — постільними речами та стипендією в розмірі 10 крб. на місяць для одинаків і 20 крб. на місяць сімейним. Для демобілізованих воїнів (з строком навчання 8 місяців) стипендія 75 карбованців на місяць.

Учні мають можливість при училищі підвищувати свій загальноосвітній рівень у вечірній школі (за 6—11 класи).

Звертатися на адресу: м. Гайворон Кіровоградської області, вул. Чапаєва, 14.

ДИРЕКЦІЯ.

МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 72

м. Свердловська Ворошиловградської області (Донбас)

оголошує прийом учнів на 1972—1973 навчальний рік

До училища приймаються юнаки віком від 16 до 28 років з освітою 8—10 класів без вступних екзаменів.

Училище готує високооплачуваних робітників з таких професій:

З 6-місячним строком навчання:

машиністів прохідників гірничих розробок, гірничих робітників широкого профілю (з виплатою стипендії розміром 100 карбованців на місяць протягом навчання).

Примітка: приймаються лише юнаки, демобілізовані з лав Радянської Армії, незалежно від строку демобілізації.

З строком навчання 1 рік:

машиністів-прохідників гірничих розробок, гірничих робітників широкого профілю, машиністів шахтних машин та механізмів (від 17 років і старших).

З строком навчання 2 роки:

електрослюсарів дільниць, машиністів електровозів, машиністів шахтних машин та механізмів, машиністів стругових установок та вугільних комбайнів (віком 16 років).

Разом з атестатом про обрану професію, учні мають можливість одержати й атестат про середню освіту.

Вступники повинні подати такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, 6 фотокарток розміром 3x4 см, довідку про склад сім'ї, довідку з місця проживання, медичну довідку форма № 286, документ про освіту.

Приписне свідоцтво, паспорт, військовий квиток пред'являються особисто (якщо немає паспорта,

необхідно мати довідку правління колгоспу про те, що воно не заперечує про виїзд на навчання).

Заняття починаються з 1 вересня.

Примітка: ті, хто з певних причин не змогли прийти до 1 вересня, можуть прибути на другий потік — до 1 жовтня.

Зараховані до училища забезпечуються безплатно: форменним обмундированням, триразовим харчуванням, користуванням культурним інвентарем, гуртожитком і постілью, підручниками, учням щомісячно виплачується 1/3 заробітної суми під час виробничої практики.

В училищі працюють військово-технічні гуртки: радіотелеграфістів, телемаїстрів, стрільців; сім спортивних секцій. Такі, як: боксу, боротьби, футболу, волейболу та інші.

Учням, котрі закінчили училище, надаються такі пільги: час навчання в училищі зараховується в загальний трудовий стаж, відміняються навчання мають право вступати у вищі та середні навчальні заклади, по закінченні училища учням надається платна відпустка за рахунок підприємства на 24 робочих дні, батькам та родичам учнів надаються пільги по сільськогосподарських податках, учням відділення з строком навчання 2 роки надається відпустка взимку на 12 календарних днів, влітку — на 43 дні, учням строком навчання 1 рік, надається зимова відпустка на 12 календарних днів.

Адреса училища: м. Свердловська Ворошиловградської області, шахта № 10 імені Володарського, міське профтехучилище № 72.

ДИРЕКЦІЯ.

Капітанівське міське професійно-технічне училище № 10

оголошує прийом учнів на 1972—1973 навчальний рік

Училище готує кваліфікованих робітників для цукрової промисловості таких спеціальностей:

апаратник варки цукру — слюсар; центрифугувальник — слюсар; сатуратчик — штукатур-малю; оператор фільтрів — штукатур-малю; випарник-муляр; бригадир вапняно-випалювальної печі — муляр; набирав дифузійних ножів — електрогазозварник; оператор дифузії — електрогазозварник; електромонтер; слюсар контрольно-вимірювальних приладів і автоматики; набирав дифузійних ножів — токарь по металу; центрифугувальник — столяр; апаратник варіння цукру — столяр.

В училище приймаються юнаки і дівчата віком з 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, без вступних екзаменів, за конкурсом по оцінках, які вказані в документах про освіту; в групу електрогазозварників приймаються тільки юнаки віком з 16 років; в групу електромонтерів — юнаки і дівчата віком з 16 років.

Учні забезпечуються безкоштовно триразовим харчуванням, одягом, нательною білизною, взуттям, комплектом постільної білизни і одержують третину заробітку в період практики.

Гуртожитком в першу чергу забезпечуються сироти і діти інвалідів Вітчизняної війни і праці. Строк навчання — 2 роки.

При училищі працює вечірня школа.

Вступникам слід подати такі документи: заяву на ім'я директора із зазначенням обраної спеціальності, свідоцтво або атестат

про освіту, паспорт чи свідоцтво про народження (якщо не виповнилося 16 років), характеристику зі школи або місця роботи, довідку про стан здоров'я (форма № 286), довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, автобіографію і шість фотокарток розміром 3x4 см.

Всі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії, приїзд на яку в строки, зазначені у виклику, чи вказані особисто при подачі документів.

Заяви приймаються до 10 серпня. Початок навчання — 1 вересня 1972 року.

Адреса училища: селище Капітанівка Новомиргородського району Кіровоградської області, МПУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 06005.

Зам. № 10782.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Зам. № 10780.

Тираж 60 300.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 27 ТРАВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Гімн для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Інтербачення. Концерт дитячих художніх колективів м. Києва. 10.15 — Програма Псковської студії телебачення. (М). 11.00 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 11.30 — Концерт на замовлення прикордонників. (М). 12.15 — Прем'єра телевізійного документального фільму «Праці і дії Терентія Мальцева». (М). 13.15 — Художній фільм «Джульбарс». (М). 14.30 — «Поезія». У нас в гостях Євг. Євтушенко. (М). 15.00 — Міжнародна панорама. (М). 15.30 — Кольорове телебачення. Концерт локального ансамблю Купчинського педагогічного інституту. (М). 16.00 — «Пошук». (М). 16.45 — Новини. (М). 16.50 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». (М). 17.30 — «Завітайте в Шербані». (Миколаїв). 18.00 — «Українські веснянки». (К). 18.30 — Для дітей. «Пролісок». (Кіровоград). (На Республіканське телебачення). 18.55 — Оголошення. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (Київ, з включенням Кіровограда). 19.30 — Телефільм. (Кіровоград). 19.40 —

Кольорове телебачення. Прем'єра телевізійного художнього фільму «Свєдборг». 1 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Архатоз». (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — «Пісні зеленого Підгір'я». (Львів). 17.30 — Проблеми удосконалення управління народним господарством на основі застосування економіко-математичних методів обчислювальної техніки. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. «У світі творини». (М). 19.15 — Кольорове телебачення. Концерт майстрів мистецтв. (М). 19.40 — Телефільм «Газ і правила для нас». (Кіровоград). 19.45 — Літературна передача. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Комісар». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

ПОГОДА

Сьогодні вдень по території області і міста Кіровограда передбачається м'яка хмарність без опадів. Вітер північно-західний, помірний. Температура повітря по області 19—24, по місту 20—22 градуси тепла.